

ABSTRAKT

Práce je zaměřena na historii Bratrské jednoty baptistů v Praze s důrazem na období normalizace, přelomový rok 1989 a změny, které tento rok přinesl. Klíčovými body výzkumu jsou vztahy Bratrské jednoty baptistů a státu a srovnání pohledu kazatelů a „řadových“ členů. Metodologie práce (viz 2. kapitola) se opírá o archivní záznamy a především pak o rozhovory vycházející z metody orální historie. Narátoři byli vybíráni tak, aby jejich výběr byl co nejrepresentativnější z hlediska funkce ve sboru, vzdělání, generace, genderu a příslušnosti ke sboru. Třetí kapitola nabízí přehled zásadních důrazů baptistické tradice v českých zemích, dále pojednává o historii baptistů v českých zemích a v Praze. Čtvrtá kapitola obsahuje analýzy rozhovorů a archivních pramenů. Podkapitoly jsou řazeny časově. V každé podkapitole jsou rozebrána zásadní témata vztahující se k danému období, na konci každé kapitoly jsou srovnány materiály z hlediska přínosnosti k tématu. V analytické části je rovněž zařazena podkapitola zabývající se bilancí období před a po roce 1989 z hlediska nejdůležitějších témat, která z výzkumu vyplynula. V závěru kapitoly je uvedena obsahová analýza časopisu Rozsévač z let 1989 a 1990.